

به بۆنه‌ی هالیك به سه ركۆه‌ی شاسواری جولانه‌وه‌ی روشنبیری
كورد ماموستا

علاء الدین سجادی دا

● «غفور میرزا کریم» ●

میژووی روشنبیری کوردی پی تۆمار ده‌کرد له‌ناکاو له‌کار
کهوت.

به‌راستی هه‌ر روشنبیری ته‌گه‌ر به به‌ره‌می زۆرو تیرو
پرو پوخته‌و به‌پێز، به به‌خشنده‌ی به‌چیز و شاکارو
برشت دار سوود به‌خش و دلگیر، به‌چۆنه‌تی کارتی کردنی
ووشه‌کانی بۆ سه‌ر بارو دۆخی کۆمه‌ل و بۆ پێشه‌وه‌چوونی
کاروانی روشنبیری هه‌لسه‌نگیندریت بنرخیندریت، ته‌وا
بی‌چه‌ند و چوون ماموستا علاءالدین له‌ریزی جولانه‌وه‌ی

پار له 13 له‌سه‌ر 14 ی مانگی کانونی یه‌که‌می سالی
1984 دا، دلی گه‌وره‌ی پر له خوزگه‌و ئاواتی به‌رزو
ئامانجی پیروزی شاسواری جولانه‌وه‌ی روشنبیری کورد
له لیدان کهوت، میشک و بیسری بلیمه‌ت و زاناو به
هه‌روه‌ریکی چابوک سواری رنگای پێشکه‌وتنی کاروانی
روشنبیری له بیرکردنه‌وه‌و به‌خشین راوه‌ستا.

ئه‌و خامه‌رهنگینه‌ی، که له‌ناو په‌نجه‌ی ده‌ستی دا
بی‌ووچان رازو نیازی دلسۆزی دوو تووی دلی، داخی
ده‌روونی هه‌لاله‌و شیه‌ی بیسری تیشی بی گه‌ردی که

رۆشنییری کوردی دا نازناوی شاسواری رۆشنییری
وهرده گرت .

ماموستا علاءالدین به وینهی ههر رۆشنییریکی مهزن له
پیناوی گه شه سهندن و دهوله مه ندردی زمان و ویژه
زیندو کردنه وه بوژاندنه وهی که له پوری نه ته وایه تی
له کوشش دا بووه، هه می شه شه ونخونی به دیار لاپه ره
میژوو به، یا ژبانه وهی شاعیریکی گووم بووه کیشاوه
له سه ر ساغ کردنه وهی ژبانی ئەم رۆشنییر و ئەو که له پیاوی
کورد له بهر قوتیلکه ی چرای مزگه وت شه وگاری زستانی .

گرتوه به بهروه بو خزمه تی رۆشنییری و پیشخستی
کاروانی نه وه ستاوی، به وینه ی مه له وانیکی کارامه گه وه هرو
پیروزی له بن ده ریای گووم بودا، ده دوزیه وه وه هلی
ده بژاردو ده به ونیه وه وه دیکرده ملوانکه به سه ر سنگی
جولانه وهی رۆشنییری کورددا، به وینه ی زاناییکی بی هه وتا
کیومالی به ناو هه ردو ده شت و هه ریزه جاری بازاری کزو
که ساسی رۆشنییریدا ده کرد، تا شاعیریکی له بیره وچوو که
له پیاویکی گووم بوو، لاپه ره میژووینیکی نه زانراوه
زیندووه بکاته وه بوو ژینته وه وه بیخانه ناو گه نجینه ی میژوو
کورده وه . .

به م چه شنه ماموستا علاءالدین خوی گه یانده لووتکه ی
به رزی رۆشنییری کوردی و بوو به مایه ی شانازی
نه ته وه که ی و جینگه ی تایبه تی و گرنگی خوی له ناو
جولانه وهی رۆشنییری کوردی دا، کردوته وه .

شاکاری کتیبه کانی کتیبی (میژوو ی نه ده بی کوردی)
به رگه کانی کتیبی «رشته ی مرواری» له گه له چهندان کتیب و
نامیلکه و نووسینی له گوفا رو رۆژنامه کانی کوردیدا به لگه ی
نه ویست و به تین له بهر چاوه بو بلیمه تی و به هره وه ی
شاسواری رۆشنییری کۆچ کردومان، که رۆشنییرانی ئەمرو
ده توانن مه شقی ده رس وه گرتنی له سه ر بکه ن و ره نجی پر
به پیزی بکه ن به تویشو بو شوین پی هه لگرتنی تا رنجکه ی
هه ورازی پیشکه وتن بیرن و ده ست له مل هیوا بکه ن . .
به ریوه بردنی کاروباری (گوفا ری گه لاوز) بو ماوه ی ده

سالی ره به ق له گه له ده رکردنی گوفا ری (نزار) به شاکاریکی
گه وه له ریزه وی کوششی نه پچراوی ماموستا علاءالدین دا
ده ژمیردنی به تایبه تی (گوفا ری گه لاوز)، که ئەمرو هه یچ
رۆشنییریکی تازه کووره ناتوانی بو که له وه رگرتن له هه موو
مه یدانیکی رۆشنییریدا ده ست به رداری بی، یا بیخاته
پشت گو ی، شه ونخونی کیشانی له گه له گوفا ری گه لاوزدا
و ده رهینانی به و شیوه نایابه گرنگه به تایبه تی له رووی
ناوه رۆکیه وه که بو بوو به جینگه ی ره زامه ندی تیکرا
جولانه وهی رۆشنییری به ئەرکیکی مه زن و فه رمانیکی پیروژ
داده نری، که ئەمرو نرخی وه کو ئه رشیفیکی گرنگه و تایبه تی
بو گشت جولانه وهی رۆشنییری کورد دینه به رچاو، که
رۆشنییران بو هه له نجانی زانیاری و زانستی، په نای بو
ده بن و سوودی لی وه رده گرن .

ماموستا علاءالدین له مه یدانی رۆشنییری ونیشیمانی
تردا هه ر سه رکه وتوو، و شاسوار بووه، ده وری باله وه
به رچاو و گرنگی وه کو ئه ستیره له ئاسمانی ریزه وی کاروانی
نه پچراوی یانه ی سه رکه وتنی کوردان دا ده دره وشینه وه ئەم
یانه یه ی که ده زگاییکی رۆشنییری بووه که نزیکه ی 33 سال
(1930 - 1963) له خزمه ت کردن دا بووه، که ده وری
بالای ماموستا علاءالدین زیاتر له کاتی بوژاندنه وهی یانه دا
که به دیاری کراوی ریکه وتی سالی 1943 گه رمه ی
جه نگی دووه می جیهانی ده که وتی به زهقی و روونی
ده که وتیه به رچاو، که دووباره ئەم تا قی کردنه وهی ژبانی
رۆشنییری یه ی ماموستا علاءالدین له بواری هه لسه ورناندنی
کاروباری یانه ی سه رکه وتن دا پیوسته بکه وتیه به رتیشکی
لیکۆلینه وه و لیکدانه وهی، رۆشنییرانی ئەمرو، تا نه وه ی تازه
که له ک و سوود هه تا قی کردنه وه یه وه رگرن تا بینه مایه ی
سه رکه وتن و پیش که وتن یان که ئومیده وارین ئەم ئەرکه ش،
به پیروزی و سه رکه وتویی ئەنجام بده ن . .

له م هه لوسته دا به باشم زانی ئەم ووتووێژه که له سه ر
یانه ی سه رکه وتنه و له پیش چه ند سالی کدا له گه له ماموستای
به ریزدا کردومه بیکه م به دیاری ییکی بچووک بو یاد -

داوه بو عه‌رب ده‌گه‌رینه‌وه‌و به‌ریتانیا لهم رووه‌وه بی‌تاوانه .
لهم بارو فۆخه‌ ناهه‌مواردا بوو، که ده‌رفه‌تیک بو به‌ره‌ی
رۆشنییرانی کورد ره‌خساو بانگی دامه‌زراندنی یانه‌ی
سه‌رکه‌وتنیا‌ن راهیشت، وه به‌ بیرو میشک به‌ ووتاری دلسۆز
به‌ خامه‌ی په‌نگین به‌ریونه‌ ویزه‌ی له‌شکری دوواکه‌وتن و
نه‌زانین و بو‌خزمه‌ت کردنی جوولانه‌وه‌ی رۆشنییری،
چاکی مه‌ردانه‌یان هه‌لک‌رده‌و بو به‌رزکردنه‌وه‌ی کۆشک و
ته‌لاری رۆشنییری که‌وتنه‌ چالاکی نواندو خه‌بات کردن .

به‌راستی دامه‌زراندنی یانه‌ی سه‌رکه‌وتن له‌ به‌غدا
مۆژه‌ی سه‌رکه‌وتن و پیش که‌وتن و ئومید به‌خشی دا به
کورد وه به‌ بنکه‌تیک بو کۆکردنه‌وه‌ ریک‌خستنی جوولانه‌وه‌ی
رۆشنییری وه‌ گه‌شه‌ سه‌ندن و په‌ره‌پیدانی وشه‌و زمانه‌ی
کوردی و بوژاندنه‌وه‌و زیندوکردنه‌وه‌ی میژووی کوردی و
ناسینی به‌ گه‌لی کوردو به‌ جیهان .

باس و خواستی یانه‌ی سه‌رکه‌وتن له‌ به‌غدا ده‌نگیکی
گه‌وره‌ی له‌ ناو رۆشنییرانی کورد، دایه‌وه به‌ تایه‌تی لیژنه‌ی
به‌ریه‌به‌ری له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ زانترین و دلسۆزترین و
ناو‌داترین رۆشنییرانی کورد پینک هاتبوو که‌ ئه‌مه‌ش له
گرنگی و ده‌وری زیاتر ده‌کات و ناوی له‌به‌رچاو
خوینده‌وارانی کورد زیاتر به‌رزترو خوشه‌ویست تر ده‌کات .

لیژه‌دا ماموستا په‌سیاریکی گچکه‌ دینه‌ گۆزی؟
نازانم بوچی رۆشنییرانی کورد له‌ ده‌زگای یانه‌دا
هه‌لویستی گۆشه‌گیریا‌ن به‌رامبه‌ر رووداوه‌کانی عیراق
وه‌رده‌گرت؟

یاخود بوچی به‌ یاشی تیکوشانی خویان گری‌نه‌ده‌دا
ئه‌گه‌ل تیگرای هینزه به‌ربه‌که‌نبه‌کانی عیراق دا دزی
ئینگلیز، که‌ ئه‌مه‌ ریگه‌ی راست و په‌وان بوو، بو
به‌گۆچوون له‌گه‌ل دژمن داو سه‌ندنه‌وه‌ی مافی ره‌وای گه‌ل؟
ووتمان ریگه‌و ماوه بو کردنه‌وه‌ی یانه به‌ ده‌رفه‌تیکی
هچووک بو رۆشنییرانی داده‌نری که‌ تیایدا ناتوانی به‌گۆزیه‌ی
پنویستی گه‌ل و به‌ ئاره‌زووی خویان ئه‌سه‌ی لی‌تاویده‌ن و
له‌و سنووره‌ی که‌ ده‌زگای میری بو‌ی دانایاوون تیپه‌رن و

زیاد رووی بکه‌ن، هه‌روه‌ها له‌ سه‌رنکی تریشه‌وه
جوولانه‌وه‌ی کوردیش له‌و تواناو ده‌سته‌لات‌داریه‌دا نه‌بوو، که
هه‌ل و مه‌رجی خۆی به‌سه‌پنی به‌سه‌ر دۆژمن دا، واته
پنویست بوو به‌یه‌ی به‌ره‌ی خۆی هه‌نگاوینی به‌ کورتی بارو
تخنی له‌و رۆژه له‌وه‌نده‌ زیاتری بو رۆشنییرانی کورد، دابین
نه‌کردبوو یان نه‌ره‌خساندبوو جگه له‌مه‌ ده‌زگای ئینگلیز به
به‌راووردکردن له‌گه‌ل ده‌سته‌لاتی هیزی جوولانه‌وه‌ی
نیشتمانی له‌ پایه‌ییکی به‌ریزی به‌ توانادا بوو، به‌ ره‌نگی که
له‌ نه‌خشه‌و پیلانه‌کاتی له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه به‌ ئاسانی
به‌سه‌ر هیزی نیشتمانی دا ده‌روزی . .

هه‌ر ئه‌م هۆنه‌ش بوو، که جوولانه‌وه‌ی رۆشنییری
کوردی خستبوو چوارچۆیه‌ییکی کزو لاوازو بی‌تواناییه‌وه که
نه‌یه‌ده‌توانی ته‌نانه‌ت هاویه‌شی خۆی له‌گه‌ل رۆله‌کانی
شه‌شی ره‌شی ئه‌یلول دا بنوینی و براهه‌تی و په‌کیه‌تی و
تیکوشانی بو ئه‌م جوولانه‌وه‌ شورشگیری به‌ ده‌ربیریت به
پنچه‌وانه‌وه په‌چرچه‌ریونی جوولانه‌وه‌ی نیشتمانی کاریکی
ناهه‌مواری وای پینک هینابوو ته‌نانه‌ت شیخی گه‌وره‌ش
(شیخ محمودی نه‌مر) بی‌ئاگا بوو لهم راپه‌رینه‌ که به
چه‌شتی پاش روودانی به‌ عه‌شقی ئاگری توله‌سه‌ندن له
(پیرانه‌وه) به‌ هیوای سه‌ندن خۆینی (عه‌وله‌ سیس) بو
مافی ره‌وای کورد جاریکی تره‌هاته‌وه مه‌یدانی خه‌باته‌وه
شه‌ری (ئاویاریکی) دزی میری و ئینگلیز هه‌لگیرسانه‌وه .

به‌داخه‌وه رۆشنییرانی کورد له‌و رۆژه‌دا به‌ هیزو تواناو
هوشیاری له‌ پایه‌و په‌ییکی وادا نه‌بوون که به‌ بیرو باوه‌ر، یا
به‌ هه‌رشیه‌وییکی ره‌خساو پشته‌ی راپه‌رینه‌که‌ی به‌رده‌رگای
سه‌را بگرن و به‌ ئه‌رکی پینویستیا‌ن به‌رامبه‌ری بجولینه‌وه .

پاش ئه‌وه‌ی بریار به‌ کردنه‌وه‌ی یانه ده‌رچوو ده‌ستوورد
باوه‌ر پینک‌راوی گشتی مارف جیاووک ماله‌که‌ی خۆی له
گه‌ره‌کی صابونچی له‌ به‌غدا کرد به‌ باره‌گه‌ی یانه بو
کۆبونه‌وه‌و گفتوگو، چاو پیکه‌وتن، بی‌ناسین و بو
به‌ریه‌بردنی گشت کاروباری یانه‌ی ته‌رخان کرد .

یانه‌ی سه‌رکه‌وتن له‌ ساله‌کانی (سی)دا به‌ گۆشه‌گیری و

سستی و خاوی و بی‌دهنگی ژبانی ده‌برده سر له ماوه‌به‌دا زور قه‌ماوی نه‌ته‌وه‌یی، نیشتمانی. . . وه رووداوی گه‌وره نه‌ولات دا هاته سر شانو که‌چی به‌داخه‌و، یانه‌ی سرکه‌وتن تیا‌با به‌شدار نه‌بوو وه هیچ چه‌شنه ده‌وریک‌ی چ نه‌رووی قسه و بی‌رورا ده‌برین یا به‌کرده‌وه پیشان نه‌داوه، دیاره ده‌زگای میری ریگای به‌چالاک‌ی نواندن‌ی یانه‌نه‌داوه و جوولانه‌وه‌ی روشنبیری کوردیش نه‌و‌ند به‌هیزو توانا به‌بووه که سنووری دیاری کراوی خوی بشکیتی و بانگی خوی به‌شاکرا بداو بی‌روپای به‌پنی به‌سر روزگاردا -وی خوی ده‌رخات و له‌سر رووداوه‌کانی ولات بنوسی دوا‌یی سال هاتوو سال رووی شهر‌ی دوه‌می جیهانیش نه‌لایه‌ن نه‌لمانای هتیله‌ریه‌وه هه‌لگیرسا به‌م چه‌شنه گیتی بوو به‌دوو به‌شی سره‌کی دژ به‌یه‌کتیری به‌ری دیمکراتیه‌ت له‌گه‌ل تیگرا گه‌لان دا که له‌پنیاوی رزگاری و سره‌ستی به‌رامبه‌ر به‌ر به‌ست کردن و له‌ناو‌بردنی نه‌لمانای نازی‌دا که‌وتنه خه‌باتیکی سه‌ختی خونیا‌ویه‌وه له‌ناو جه‌رگی جه‌نگ به‌هله‌اتنی ناسوی سرکه‌وتن و زال بوونی به‌ری گه‌لان ته‌رازووی هیزو باری جیهانی که‌وته گورین و سته‌می زور‌داری و چه‌وساندنه‌وه له‌گریزه‌نه‌ده‌رچوو، شنه‌ی شه‌مالی نازادی دل‌ی تیگرا گه‌لانی فینک ده‌کرده‌و، ر‌نازادی خوازانی جیهانی له‌خوی بی‌داری راست بونه‌وه و بو‌داوا‌کردنی مافی ره‌وای گه‌لانیان که‌وتنه چالاک‌ی نواندن و تی‌کوشان. له‌م یارووده‌وخه تازه‌به‌دا ده‌زگای میری که‌وته پاشه‌کشی و له‌ژیر پاله‌په‌ستوی جوولانه‌وه‌ی گه‌لان دا ده‌رگای نازادی و دیمکراتیه‌ت کرابه‌وه نیشتمان په‌روه‌ران له‌سه‌راسه‌ری عیراق دا، هاتنه مه‌یدانی خه‌باته‌وه، بو‌مافی پی‌شیل کراوی گه‌ل که‌وتنه خوک‌کردنه‌وه و ناماده‌بوون و، بی‌رو باوه‌رده‌ربرین و تی‌کوشان.

یانه‌ی سرکه‌وتن له‌سالی 1943 دا به‌ناوی دامه‌زرینه کونه‌کانیه‌وه له‌سه‌رو هه‌موویانه‌وه باوه‌رین کراوی گشتی مارف جیاووک هاتنه کۆری مه‌یدانه‌وه، بو‌ینک هینانی

نامانجه‌کانی جوولانه‌وه‌ی روشنبیری به‌گه‌رمی و گورجی که‌وتنه خه‌باته‌وه. شیاوی باسه لاوانی تازه پی‌گه‌یشتو، و قوتابیان‌ی خونین گه‌رمی قوتابخانه، به‌رزه‌کان و تیگرا خونینده‌واران باوه‌ریان به‌شینه‌ی تی‌کوشانی کۆن نه‌ما دۆست و دۆمنی گه‌ل به‌روونی ده‌رکه‌وتن، پشت به‌ستن به‌هیزی گه‌ل، تی‌کوشانی بی‌و‌چان دژی نی‌ستعمارو ده‌ره‌یه‌ک و کۆنه‌په‌رست، بوو به‌باوو بو‌یه هیزی تازه‌ی گه‌ل به‌نۆینه‌رانی کۆنی یانه‌ی سرکه‌وتن رازی نه‌ده‌بوون، داوای گۆربینیان ده‌کردو خواستی هینانی نۆینه‌ری تازه‌یان ده‌کردوو بو‌گورین و هه‌لبژاردنی لیژنه‌ی به‌ری‌وه‌به‌ر که‌وتنه جموجوو و ابزانم سالی 1944 که له‌لایه‌ن لیژنه‌ی به‌ری‌وه‌به‌ری یانه‌وه برپاری ده‌رچوو که له‌باره‌گا له‌گه‌ره‌کی عبلوازیه پی‌وسته تیگرا هه‌ندامانی یانه‌ بو‌هه‌لبژاردنی لیژنه‌ی تازه ناماده‌بن، به‌م چه‌شنه وه‌کو ماموستا ده‌لێت:

هه‌رچی ده‌ستی قه‌لهم ده‌یگرت چاوی به‌کلچیزی خونینده‌واری رشتبوو، سه‌ره‌وویکی دل‌سۆزی و زانیی له‌میشک دا بوو، نه‌و رۆژه له‌باره‌گه‌ی یانه‌دا کۆبووه‌وه، واته‌ نه‌گه‌ر ده‌رزیت هه‌لبدایه‌ نه‌ده‌که‌وته‌سه‌ر زوی ئیتر تیگرا روشنبیرو خونینده‌واری کورد له‌به‌غدا له‌یانه‌دا کۆبوونه‌وه بو‌هه‌لبژاردنی لیژنه‌ی به‌ری‌وه‌به‌ری تازه. . . هیچ سو‌ندتان له‌سه‌رم نیه، نه‌گه‌ر باوه‌پیش ناکه‌ن، زۆم له‌سه‌رتان نیه. ناگام له‌وه نه‌بووه که روشنبیرانی کورد من و ماموستا ئه‌مین زه‌کی به‌گیان، خستبوه لیسته‌ی هه‌لبژاردنی خویانه‌وه. به‌راستی ئه‌م رۆژه رۆژیک‌ی می‌زووی دیاربوو که هه‌رگیزاو هه‌رگیز له‌بیرم ناچیته‌وه نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌ولاو، قوتابیان‌ه و روشنبیرانه منیان هه‌لبژاردو به‌س به‌لکو دیمه‌نی نه‌و کۆمه‌لانی روشنبیره‌ی که به‌نازادی و دیمکراتیان هاتبوونه کۆری هه‌لبژاردنه‌وه به‌توندی دل و میشکی ده‌هه‌ژاندو خوزگه‌ خوازیم ده‌کرد که کۆمه‌لانی خه‌لکی به‌م چه‌شنه مه‌شقیان ده‌کردو به‌م دل و گیان نازادی و دیمکراتیه‌وه ده‌چوونه کۆری هه‌لبژاردنه‌وه بو‌تیگرا ده‌زگا‌کانی میری تا

گهل خوی بو خوی فرمانروایی بنوینی، تا چاکه و باشه له هموو مه پیدانیکدا چه که ره بکات و چه وتی و خراپه ش تووی به کوله کئی ناش دا بچی. به لام به داخه وه ئاواته کم نه هاته ده ی، خویمان نه مان توانی له م تاقی کردنه وه پدا سه رکه وتن به دی به نین و ئه م هه لئزاردنه به دروستی به رین به ریوه، نه مان توانی ئه وانهی که خویمان ده مانه وتی هه لئیزیرین و بیان خهینه سه رده زگای کار تا بو پیشه وه چوونی کاروانی روشنییری هه موو له چالاکیا بین. دیاره دیمکراتیه ت هه ر قسه ی رووت نه. زوری ئه ویت؟، که مروف یا گه ل فیربی و مه شقی له سه ر بکا تا به کرده وه دیمکراتیه ت به جی ده هینی و لی لاهدات.

به داخه وه له هه لئزاردنه که دا ده سته ی کۆن بریدییه وه له جیاتی ئه وه ی ئاره زووی لاوان و قوتابیانی تازه پیگه یشتوو ئاواتی ره وای کومه لانی روشنییری جیگیری و سه رکه وتی، به پیچه وانسه وه به ریوه به رانی پیشوو، شیوه ی کۆن له تیکوشاندا پیوانی روشنییری نه گونجاو له گه ل باروو دوخی تازه ی وولات و جیهان دا هاتنه وه سه رکار، له ئه نجام دا پاداشتی به شداریم له م هه لئزار دنه دا، که پشتگیری لاوان بووم خستیانه مه پال ده سته ی لاوان و قوتابیانی و به ناوی تاوانه وه ده سته ی ده زگای میری منیشیان له گه ل ئه وه ده سته یه دا رایچی به ندیخانه کرد که به هزار حال و تکا کردن ئه وسه به ره للاً بووین به تایه تی ئه وانهی که له گه لم دا گیرابوون هه ریبه که بیان له بنه ماله ییکی ناسراو ده سته لانداری بوون، ئه گه ر پیم باوه ریکه ن هه ر منی تیا بووم له ناویاندا که بی کس و بی پشت و په نابیت، بووینه له بنه ماله ی قه زاز، عبدالقادر قه زاز، له بنه ماله ی سید ئه حمدی خانقاه، کاکه حمه ی سید. له بنه ماله ی تاله بانی، مکرم تاله بانی. له بنه ماله ی دزه یی جوهر کانه یی، له گه ل جلیل یوسف و ماموستا علاء الدین. شیایوی باسه هه رچه نده روشنییرانی کورد تیکرا ئامانج و ئاواتی به رزیان خزمه ت کردن و پیش خستی کاروانی روشنییری بوو، به لام له گه ل ئه مه ش دا نابیت ئه وه له بیسکه یین، که

به رزه وه ندی چینیایه تی بی، یا تاکه که سی جیسیای ده کردنه وه، بزیه ناکوکی له نیوان ئه م روشنییرو ئه و روشنییر، ئه م ده سته و ئه وه ده سته یه دا هه بوو ئه میان پلارو توانجی ده گرتنه وه لا، یا ئه وه ده سته یه ئه می تری به گوناھی گه وره تاوانبار ده کرد که له ئه نجامدا ده رکه وت، پاش چه ندان سال و گووانسی زور قونساغ و پله که ئه و گوناها نه ی ده خرا نه پال ئه م و ئه و زوری راست نه بوو، به لکو زوره ی زوری روشنییران ئه گه ر هه موو نه لئین کوردایه تی پاک و بی گه ردو خزمه ت کردنی خاک و نه ته وه له کانگای دلیان دا قولی ده داو له م پیناوه دا هه موو ریگه و شیوه تیکوشانیکیان ده کرد.

دوا قسم مارف جیاووک که له ماوه ییکی زوردا باوه ری کرای گشتی یانه بوو، روشنییریکی کوردی ئازابوو له پیناوی مافی ره وای کورددا، له گه ل هاواله کانی تری هه یچ دریفیه کیان نه کرده چه ند له توانایاندا هه بووی له م مه پیدانه دا پیش که شیان کرده د ئیر مارف جیاووک نوینه بووی یا متصه رفی سلیمانی یا باوه ری کرای گشتی یانه ی سه رکه تن بووی له هه موو حاله تیکدا له خزمه ت کردنی وولات و روشنییری کوردی که م ترخه می نه کرده.

ئه گه ر وه کو ماموستا علاء الدین ده لیت ئه گه رچه ند جاریکیش له سه ر کوردایه تی و کیشه ی روشنییری مشتومریشمان بووی به لام دوایی خوی ناشتی کردومه ته وه ئاو کراوه به ئاگرداو له ریزی جوولانه وه ی روشنییران دا ده رنه چووه،

له دوایی دا ئومیده وارم جوولانه وه ی روشنییری ئه مرز که لک و سوود له راووردووی روشنییرانی کۆن وه ربگرن و ئیستایان له سه ر تاقی کردنه وه ی کۆن دابنن تا کاروانی روشنییریمان کاژی کۆنی بی که لک و بی فەر فری بدات و له هه مان گاندا که لک له رابوردووی پرشنگذاری سوود به خش بیینی تا به ره و ئامانجی گه وره ی روشنییری پرۆین. کوردواتانی هه ر عه قله و بیسه له خه ساری، تا نه دی ره نج ناگه یه ت به گه نج.